

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201715
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201715.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): GASTROTECHNIKA s.r.o., IČO: 46 660 437, so sídlom Slovenská č. 93, 040 01 Košice, zast.: JUDr. Ondrejom Lučivjanským, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Murgašova č. 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Dunajská č. 68, 820 04 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: D.J.K., spol. s r.o., so sídlom Južná trieda č. 26, 040 01 Košice, IČO: 31 691 897, zast.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátskym spoločenstvom, IČO: 36 862 711, so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby vo verejnom obstarávaní, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2017, č.k. 5S/245/15-130, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2017, č.k. 5S/245/15-130, r u š í a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 10.07.2017 (č.l. 139) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2017, č.k. 5S/245/15-130 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. 10881-9000/2015-KR/26 z 10.09.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - príloha administratívneho spisu s označením č. 51) vydanému v správnom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné sťažnostné body:

- § 440 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd pri odôvodnení napadnutého rozsudku sa neriadil dôsledne ust. § 139 S.s.p.,

- § 440 ods. 1 písm. g/ v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. správny súd nesprávne právne posúdil ust. §

34 ods. 3 písm. b/ a § 42 ods. 7 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 25/2006 Z.z.“).

Podľa § 34 ods. 3 písm. b) zák. č. 25/2006 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec verejný obstarávateľ ani obstarávateľ nemôže vylúčiť ponuku z dôvodu, že

b) uchádzačom ponúkané výrobky, stavebné práce alebo služby nespĺňajú technické požiadavky uvedené v odseku 2 písm. b), na ktoré sa odvolal, ak sú v súlade so slovenskou technickou normou, ktorou sa prevzala európska norma, s európskym technickým osvedčením, so spoločnou technickou špecifikáciou, s medzinárodnou normou alebo technickým referenčným systémom zavedeným európskym úradom pre normalizáciu; uchádzač musí vo svojej ponuke preukázať, že výrobky, stavebné práce alebo služby spĺňajúce príslušné normy zároveň spĺňajú na spokojnosť verejného obstarávateľa a obstarávateľa požadované výkonnostné alebo funkčné požiadavky.

Podľa § 34 ods. 2 písm. b/ zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení opis predmetu zákazky sa vypracuje na základe výkonnostných a funkčných požiadaviek, ktoré môžu zahŕňať environmentálne charakteristiky; technické požiadavky sa musia určiť tak, aby boli zrejmé všetky podmienky a okolnosti dôležité na vypracovanie ponuky.

Podľa § 42 ods. 7 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení verejný obstarávateľ a obstarávateľ je povinný písomne oznámiť uchádzačovi jeho vylúčenie s uvedením

a) dôvodov vyplývajúcich najmä z nesúladu predloženej ponuky s technickými špecifikáciami, výkonnostnými požiadavkami a funkčnými požiadavkami na predmet zákazky určenými verejným obstarávateľom a obstarávateľom podľa § 34 ods. 2,

b) dôvodov vyplývajúcich z nesúladu predloženej ponuky s požiadavkami na bezpečnosť a ochranu utajovaných skutočností alebo požiadavkami na bezpečnosť dodávok určenými verejným obstarávateľom a obstarávateľom, ak ide o zákazku v oblasti obrany a bezpečnosti,

c) lehoty, v ktorej môže byť podaná námietka podľa § 138 ods. 2 písm. e/.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúvaným rozhodnutím rada žalovaného ako orgán príslušný v odvolacom konaní podľa § 109 ods. 3 a § 111d ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. vo veci námietok žalobcu ako uchádzača proti jeho vylúčeniu z verejného obstarávania vo veci podlimitnej zákazky „Gastro vybavenie“ (ďalej len „dotknutá zákazka“), vyhlásenej podľa § 7 zák. č. 25/2006 Z.z. ďalším účastníkom konania D.J.K., spol. s r.o., Košice, (ďalej tiež „obstarávateľ“) v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 16.02.2013 pod značkou 2013/S 034-054354 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 240/2014 dňa 09.12.2014, podľa § 142 ods. 7 zák.č. 25/2006 Z.z. uvedené námietky zamietla a prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 4105-6000/2015-ON/79 z 01.07.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ - č.l. 9, resp. 15) potvrdila.

Podľa § 109 ods. 3 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení orgánmi úradu sú

a) predseda úradu,

b) dvaja podpredsedovia úradu,

c) rada.

Podľa § 111d ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení rada rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu podľa § 139 ods. 2 až 4 a o proteste prokurátora v prípadoch, v ktorých podľa osobitného predpisu rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Podľa § 142 ods. 7 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení rada v odvolacom konaní rozhodne vždy vo veci samej, pričom ak sú na to dôvody, rada rozhodnutie zmení a v opačnom prípade odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

4. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný rozhodol o námietkach žalobcu smerujúcich podľa § 138 ods. 2 písm. e/ zák. č. 25/2006 Z.z. proti jeho vylúčeniu obstarávateľom. Obstarávateľ vylúčil žalobcu z verejného obstarávania na základe Oznámenia o vylúčení podľa § 42 ods. 1 zákona č.25/2006 Z.z. zo dňa 25. 03. 2015 (ďalej len „oznámenie o vylúčení“) z dôvodu nesplnenia požiadaviek na predmet dotknutej zákazky (pri položkách č. 2, 3 a 30 v zozname tovarov žalobca podľa obstarávateľa uviesť iné technické špecifikácie ako boli uvedené v súťažných podkladoch) podľa § 42 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. s odôvodnením, že ním predložená ponuka nespĺňa obstarávateľom stanovené minimálne technické

parametre, ktoré obstarávateľ požadoval dodržať pre dotknutú zákazku.

Podľa § 138 ods. 2 písm. e/ zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení uchádzač, záujemca, účastník alebo osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného alebo orgán štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b/ (ďalej len „navrhovateľ“) môže pred uzavretím zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody podať námietky proti

e) vylúčeniu uchádzača, záujemcu alebo účastníka. [...].....

Podľa § 42 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení vyhodnocovanie ponúk komisiou je neverejné. Komisia vyhodnotí ponuky z hľadiska splnenia požiadaviek verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa na predmet zákazky a náležitosti ponuky a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú požiadavky na predmet zákazky uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v oznámení použitom ako výzva na súťaž a v súťažných podkladoch alebo náležitosti ponuky; ak ide o zákazku v oblasti obrany a bezpečnosti, komisia vyhodnotí ponuky aj z hľadiska požiadaviek na bezpečnosť a ochranu utajovaných skutočností a bezpečnosť dodávok a vylúči ponuky, ktoré nespĺňajú určené požiadavky. Ak verejný obstarávateľ alebo obstarávateľ vyžadoval od uchádzačov zábezpeku, komisia posúdi zloženie zábezpeky a vylúči ponuku uchádzača, ktorý nezložil zábezpeku podľa určených podmienok. Pri vyhodnocovaní ponuky s variantným riešením postupuje podľa § 37 ods. 3.

5. Z oznámenia o vylúčení vyplýva, že žalobca nesplnil pri troch z 30 položiek minimálne technické parametre:

- položka č. 2 - podpultová chladnička 200 l, navrhovaný príkon: 230V/0,4kW; ponúkaný príkon: 230V/0,15kW,
- položka č. 3 - podpultová chladnička 200 l, navrhovaný príkon: 230V/0,5kW; ponúkaný príkon: 230V/0,15kW, a
- položka č. 30 - vinotéka, navrhované rozmedzie teplôt 4°C - 18°C; ponúkané rozmedzie teplôt 5°C - 20°C.

6. V časti B. opis predmetu zákazky súťažných podkladov je uvedený:

„Osoba podľa § 7 zák. 25/2006 Z.z. podrobným opisom predmetu zákazky stanovila minimálne technické parametre, ktoré požaduje dodržať pre daný predmet zákazky.“

7. V preskúvanom rozhodnutí (bod 29 a nasl.) žalovaný vychádzal najmä zo skutočnosti, že žalobcom ponúkané zariadenia v prípade položiek č. 2, č. 3 a č. 30 nespĺňajú všetky obstarávateľom stanovené požiadavky na predmet zákazky, nie je medzi účastníkmi sporné. Preto žalovaný pristúpil k posúdeniu tej skutočnosti, či obstarávateľ skutočne nemohol postupovať inak (t.j. posúdiť možnosť ponúknuť ekvivalentné zariadenia), ako žalobcu pre nesplnenie požiadaviek na predmet zákazky vylúčiť.

8. Žalovaný na prvom mieste si s prihliadnutím na ust. § 34 ods. 3 písm. b/ zák. č. 25/2006 Z.z. ustálil názor (body č. 48 až 50 preskúvaného rozhodnutia), že :

„prípustnosť predloženia tovarov nespĺňajúcich niektoré výkonnostné a funkčné požiadavky ako ekvivalentných výrobkov vo verejnom obstarávaní, v ktorom verejný obstarávateľ vypracoval opis predmetu zákazky na základe výkonnostných a funkčných požiadaviek (tak ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade), zo zákona o verejnom obstarávaní priamo nevyplýva.

[...]... Práve naopak, uchádzač musí ich splnenie jednoznačne preukázať, pričom navyše ním ponúkané výrobky musia byť aj v súlade s technickými normami, ktoré sa daných výkonnostných a funkčných požiadaviek týkajú.“

9. Ďalej žalovaný posudzoval námietky žalobcu z pohľadu prípustnosti ponúkať ekvivalentné zariadenia (výrobky) na základe súťažných podkladov. Za tejto situácie žalovaný dospel k nasledujúcemu právnomu záveru (bod č. 52 preskúvaného rozhodnutia), že:

„Na základe vyššie uvedených skutočností rada konštatuje, že v danom verejnom obstarávaní nebolo možné predkladať ekvivalentné výrobky priamo na základe zákona o verejnom obstarávaní. Potrebné je však ďalej posúdiť, či nebolo možné predkladať ekvivalentné výrobky na základe súťažných podkladov, tzn. či predkladanie ekvivalentných výrobkov nepripustil samotný kontrolovaný.“

10. V súvislosti s takto sformulovanou otázkou právne zásadného významu (podľa kasačného súdu išlo o správnu úvahu pri vyplňaní medzier v platnom práve orgánom verejnej správy) sa žalovaný zamýšľal (body č. 54 až 78 preskúmaného rozhodnutia) nad pojmom ekvivalentný výrobok, ďalej akým spôsobom upravil obstarávateľ možnosť predkladania ekvivalentných výrobkov v súťažných podkladoch a tiež, či žalobca v danom prípade splnil obstarávateľom stanovené podmienky na ich predkladanie.

11. Napríklad žalovaný v tejto časti preskúmaného rozhodnutia vyslovil právne závery (bod č. 57 preskúmaného rozhodnutia) týkajúce sa kritérií, pri aplikácii ktorých by žalovaný akceptoval, že ide o ekvivalentné výrobky:

„Rada má teda za to, že ekvivalentnými výrobkami by mohli byť len také výrobky, ktoré síce nespĺňajú všetky požiadavky na predmet zákazky, avšak napriek tomu ich možno z určitého dôvodu považovať za rovnocenné, teda také, ktoré spĺňajú úžitkové, prevádzkové a funkčné charakteristiky, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie účelu, na ktorý sú výrobky určené, pričom vo verejnom obstarávaní, v ktorom je prípustné predkladať ekvivalentné výrobky, prichádzajú do úvahy tri typy výrobkov:

a) výrobky, ktoré spĺňajú všetky stanovené požiadavky na predmet zákazky,

b) výrobky, ktoré nepatria do skupiny a), avšak sú k nim ekvivalentné, tzn. spĺňajú prevádzkové a funkčné charakteristiky, ktoré sú nevyhnutné na zabezpečenie účelu, na ktorý sú požadované výrobky určené.

c) výrobky, ktoré nepatria ani do skupiny a), ani do skupiny b).“

12. Obdobne žalovaný na základe vyhodnotenia obsahu podmienky uvedenej v bode 32 písm. b/ preskúmaného rozhodnutia dospel k záveru (body č. 62 a 64 preskúmaného rozhodnutia), že:

„[...]... kontrolovaný umožnil uchádzačom predkladať ekvivalentných výrobkov v tom prípade, keď v rámci opisu predmetu zákazky použil konkrétneho výrobcu, výrobný postup, značku, patent, typ, krajinu, oblasť alebo miesto pôvodu alebo výroby ...[.]

[.]... navrhovateľ sa správne domnieval, že z predmetnej podmienky [bod 32 písm. b/ tohto rozhodnutia] je možné vyvodiť záver o prípustnosti predkladania výrobkov nespĺňajúcich všetky kontrolovaným zadané technické parametre, a to v takom prípade, ak kontrolovaný použil v rámci opisu predmetu zákazky konkrétneho výrobcu, výrobný postup, značku, patent, typ, krajinu, krajinu, oblasť alebo miesto pôvodu výrobku.“

13. Na základe týchto správnych úvah a právnych záverov žalovaný dospel k názoru, že hoci pri položkách č. 2 a 3 obstarávateľ nepreukázal, že v prípade týchto položiek bolo, resp. nebolo možné predkladať ekvivalentné zariadenia, tak pri položke č. 30 toto možné bolo. Súčasne však žalovaný zdôraznil, že uvedené nemá vplyv na záver vyslovený v prvostupňovom rozhodnutí, a preto ponuka žalobcu bola vylúčená v súlade s § 42 ods. 1 zák. č. 25/2006 Z.z. (bod č. 84 preskúmaného rozhodnutia).

III.

Konanie na správnom súde

A)

14. Proti preskúmanému rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej na účely rozsudku len „O.s.p.“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 08.10.2015.

15. Ďalej Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 5S 245/2015-90 zo dňa 7. septembra 2016 pribral do konania účastníka administratívneho konania: D.J.K., spol. s r.o., so sídlom Južná trieda 26, 040 01 Košice, IČO: 31 691 897. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 32 ods. 1 a odsek 3 písm. a/, § 33 ako aj § 491 ods. 1 S.s.p.

16. Krajský súd v Bratislave ako správny súd následne posúdil zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup správnych orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúmanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa §

134 ods. 2 S.s.p., nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žalobe nie je dôvodná. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom napadnutého rozsudku vyslovil, že žalobu zamietla z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

17. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku a zák. č. 25/2006 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd vo veľmi zhustenej forme argumentoval, že :

„44/ Súd uvádza, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 10881-9000/2015-KR/26 zo dňa 10.09.2015, pretože tvrdí, že v predmetnom verejnom obstarávaní predložil v prípade pol. č. 30 - vinotéka ekvivalentné zariadenie, pričom kontrolovaný bol v súlade s ním stanovenými pravidlami povinný umožniť uchádzačom predkladať aj ekvivalentné výrobky. Podľa názoru žalobcu bola splnená podmienka akceptácie ekvivalentných výrobkov v predmetnom verejnom obstarávaní, pretože technické parametre porovnávaných zariadení identifikujú konkrétny výrobok, a to výrobok zn. IP typ CI 141CF. Ďalej žalobca namietal nedostatočné a nezákonné zdôvodnenie oznámenia o vylúčení žalobcu, ktoré malo významný vplyv aj na podanie námietok. Keďže žalobca si bol vedomý, že ním ponúkané výrobky nespĺňajú rozmerové požiadavky na predmet zákazky, voči tomu faktú nenamietal. Bránil sa však námietkou práve voči vyhodnoteniu ponuky ako neekvivalentnej.

45/ Podľa názoru súdu, kontrolovaný stanovil svoje požiadavky na pol. č. 30 - vinotéka, tak, že neodkazuje na konkrétny výrobok alebo výrobok konkrétneho výrobcu ale stanovil minimálne technické parametre v rámci ktorých určil hodnotu tepelného rozsahu na 4°C - 18°C žalobca predložil ponuku pri pol. č. 30 - vinotéka je tepelný rozsah je 5°C - 20°C, čo je v rozpore so stanovenými technickými parametrami kontrolovaným. Z uvedeného vyplýva, že kontrolovaný stanovil svoje požiadavky na položku č. 30 - vinotéka tak, že neodkazuje na konkrétny výrobok alebo výrobok konkrétneho výrobcu, výrobný postup, značku, patent, typ, krajinu, oblasť alebo miesto pôvodu alebo výroby a na trhu existujú zariadenia, ktoré mohli uchádzači predložiť vo svojich ponukách a ktoré spĺňajú všetky požiadavky kontrolovaného (vinotéka zn. Candy typ CCVB 120, zn. IP typ CI 141 CF). Súd ďalej poukazuje na to ust. § 34 ods. 3 písm. b/ v nadväznosti na ust. § 34 ods. 2 písm. b/ zákona a na čl. 23 ods. 5 smernice, z ktorých nevyplýva možnosť nesplnenia stanovených výkonnostných a funkčných požiadaviek výrobkov ponúkaných žalobcom.“

18. Ďalej sa správny súd vyjadril aj k žalobnému bodu, ktorý sa týkal spochybnenia zákonnosti oznámenia o vylúčení:

„46/ Súd k námietke žalobcu, že oznámenie o vylúčení bolo nezákonné a nedostatočné, uvádza, že oznámenie o vylúčení je dostatočné a v súlade s § 42 ods. 7 zákona, nakoľko komisia vyhodnotila jeho ponuku z hľadiska splnenia požiadaviek kontrolovaného tak, že uchádzačom navrhovaná hodnota uvedených parametrov nespĺňa požiadavky osoby podľa § 7 ZVO vedené v súťažných podkladoch pol. č. 30 - vinotéka požadovaná hodnota teplota:4°C - 18°C navrhovaná hodnota parametra teplota: 5°C - 20°C.

19. Rovnako sa správny súd vyjadril aj k žalobnému bodu, že požiadavky obstarávateľa na minimálne parametre výrobkov nereflektujú relevantnú a racionálnu argumentáciu a sú teda neprimerané a rozporné so zákonom, nasledovne (bod č. 47 napadnutého rozsudku):

„[...]... súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného uvedenou v bode 86 napadnutého rozhodnutia a poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Sžf 47/2010 zo dňa 08.02.2010, v zmysle ktorého tieto požiadavky mal žalobca napadnúť postupom podľa § 136 ods. 1 písm. b/ zákona, a to v zákonom stanovenej lehote. Nevyhnutným predpokladom na podanie námietok smerujúcich proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie ponúk je v zmysle § 138 ods. 1 zákona predchádzajúce doručenie žiadosti o nápravu proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch alebo v iných dokumentoch poskytnutých v lehote na predkladanie

ponúk.“

20. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žalobu ako nedôvodnú je nutné zamietnuť.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

21. Ako je uvedené v záhlaví rozsudku (viď bod č. 2) sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že správny súd:

k písm. f):

- správny súd námietky žalobcu dostatočne neodôvodnil, neuviedol úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, neuviedol ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ani neuviedol aké stanovisko zaujal k návrhom a námietkam žalobcu, ich vyjadreniam a podkladom (§ 139 S.s.p.), k písm. g):

- nesprávne právne posúdil hodnoty tepelného rozsahu od 4°C - 18°C vinotéky oproti sťažovateľom navrhovaným v rozmedzí od 5°C - 20°C (str. 14 napadnutého rozsudku),

o pričom žalobcovi bolo umožnené predkladať aj ekvivalentné výrobky,

o ekvivalencia má umožňovať predkladať rovnocenné, nie iba že spĺňajú všetky požiadavky na predmet zákazky,

o podmienkami objasnenými sťažovateľom pre posúdení ekvivalencie vinotéky správny súd nezobral do úvahy,

- nesprávne právne posúdil zákonnosť oznámenia o vylúčení

o sťažovateľ si bol vedomý, že ním ponúkané výrobky nespĺňajú rozmerové požiadavky na predmet zákazky,

o avšak správny súd nevyhodnotil technické parametre výrobkov žalovaného,

o nezaoberal sa dostatočne zdôvodnením oznámenia o vylúčení,

- nesprávne právne posúdil námietku sťažovateľa ohľadom zdokumentovania spôsobu pri vyhodnocovaní ponúk (str. 15 napadnutého rozsudku),

o povinnosť vyhodnotiť splnenie požiadaviek na predmet zákazky a zdokumentovaným spôsobom rozhodnúť, či je vyhodnocovaný tovar tovarom podľa bodu a/, b/ alebo c/.

22. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil náhradu trovy konania a trov kasačného konania.

B)

23. V I. časti vyjadrenia z 13.09.2017 (č.l. 152) ku kasačnej sťažnosti žalovaný zopakoval podrobne celú argumentáciu sťažovateľa a následne sa s ňou zaoberal v časti II. svojho vyjadrenia.

24. Predovšetkým žalovaný prezentoval, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, vecne správny, dostatočne a jasne odôvodnený. Tiež poukázal na svoje dodatočné zistenia vo veci (priama komunikácia s marketingovou asistentkou spoločnosti Candy Hoover ČR s.r.o., Karmelitská 18, 118 00 Praha), ktoré tiež dodatočne potvrdzujú jeho záver, že existuje dostatočná konkurencia na to, aby neboli naplnené predpoklady možnej diskriminácie.

25. Vo zvyšku vyjadrenia žalovaný zopakoval svoje zistenia, riešenie predbežných otázok ako svoje právne závery vyslovené na objasnenie výroku preskúmaného rozhodnutia.

26. Čo sa týka námietky o porušení procesných práv sťažovateľa, žalovaný argumentoval, že sťažovateľ nikde vo svojej kasačnej sťažnosti nepoukázal na skutočnosť, ktorou odôvodňuje, že mu správny súd

nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, ako neuniesol dôkazné bremeno v prípade preukázania nesprávneho právneho posúdenia správnym súdom.

27. V súvislosti s uvedeným musí na tomto mieste kasačný súd upozorniť, že samotný rozsah argumentácie žalovaného svojim obsahom a rozsahom mnohonásobne prekročil argumentáciu správneho súdu.

28. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

V.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné podmienky konania

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednoducho (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. dôvodná, a preto v súlade s kasačnou právomocou mu zverenou zákonodarcom rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. september 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

30. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

31. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

32. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

33. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a/ a contrario

§ 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom/ uplatnenými dôvodmi.

B) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.: nepreskúmateľnosť

34. Ako prvý dôvod kasačnej sťažnosti musí kasačný súd vyhodnotiť dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nakoľko tento dôvod je zásadnou prekážkou vykonania prieskumu podľa druhého namietaného dôvodu kasačnej sťažnosti.

35. Kasačný súd vychádza z toho, že sťažovateľ označuje napadnutý rozsudok ako nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný a že tento postup správneho súdu mu odňal právo na spravodlivý proces. Už skoršia judikatúra Najvyššieho súdu (R 111/1998) ale zastávala názor, že nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nezakladá jeho zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť opravného prostriedku (t.j. v preskúmvanej veci je treba mať na zreteli, že ide o kasačnú sťažnosť). Naopak nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (viď pôv. ustanovenie § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

36. Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

37. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko občianskeho kolégia Najvyššieho súdu (R 2/2016), právna veta ktorého znie:

„Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“.

38. Podľa právneho názoru kasačného súdu zmeny v právnej úprave opravných prostriedkov proti rozhodnutiam správneho súdu, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstatne priblížili k zmyslu uvedeného stanoviska; vzhľadom na uvedené je treba citované stanovisko označiť za použiteľné pre súdnu prax po uvedenom dni.

39. Kasačný súd musí potvrdiť, že v preskúmvanej veci obsah napadnutého rozsudku dáva podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“). O taký prípad ide v zmysle citovanej judikatúry vtedy, keď rozhodnutie správneho súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku,), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

40. Obdobne zo staršej judikatúry ESLP [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] vyplýva pre kasačný súd jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

41. Kasačný súd musí vzhľadom na vyššie uvedený rozbor odôvodnenia napadnutého rozsudku (viď body č. 17 až 19) potvrdiť argumentáciu sťažovateľa, že v časti napadnutého rozsudku, kde by sa očakávali posúdenie podstatných skutkových tvrdení (zistení) a právnych argumentov účastníkov správnym súdom, sa naopak nachádzajú iba prevzaté skutkové a právne závery prvostupňového orgánu alebo žalovaného, resp. opisné konštatovania vyhotovené správnym súdom bez bližšieho odôvodnenia, prečo ich správny súd vyhodnotil alebo si ich osvojil ako zákonné. Je pritom nepochybné, že právnym posúdením je činnosť správneho súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, a spätne na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu predurčenú skutkovými zisteniami.

42. Pokiaľ správny súd adresne, t.j. bez pochybností kasačného súdu, že ide o názor účastníka konania, zaujíma k preskúmanému rozhodnutiu voľajaké hodnotiace stanovisko, prezentuje to v napadnutom rozsudku prostredníctvom veľmi generálnych tvrdení, u ktorých chýba logické zdôvodnenie správnosti skutkových zistení a logických úvah o riadnosti aplikácie dotknutých ustanovení žalovaným, ako je tomu napríklad vo vyššie citovaných bodoch 45 a 46 napadnutého rozsudku. Toto vyplýva napríklad z vyššie citovaného textu:

„Súd ďalej poukazuje na to ust. § 34 ods. 3 písm. b/ v nadväznosti na ust. § 34 ods. 2 písm. b/ zákona a na čl. 23 ods. 5 smernice, z ktorých nevyplýva možnosť nesplnenia stanovených výkonnostných a funkčných požiadaviek výrobkov ponúkaných žalobcom.“

43. Kasačný súd s prihliadnutím na text ust. § 34 ods. 2 písm. b/ a odsek 3 písm. b/ zák. č. 25/2006 Z.z. musí zdôrazniť, že ak správny súd posudzuje správnosť aplikácie uvedených ustanovení, ktoré svojim charakterom sú predurčené na ochranu uchádzačov, orgánom verejnej správy, potom musí zobrať do úvahy súladnosť ponúkaných výrobkov s technickými certifikátmi/normami (slovenská technická norma, ktorou sa prevzala európska norma, európske technické osvedčenie a iné) a preveriť, či skutočne sťažovateľ ako uchádzač vo svojej ponuke preukázal, že ním ponúkané výrobky súčasne spĺňajú na spokojnosť verejného obstarávateľa a obstarávateľa požadované výkonnostné alebo funkčné požiadavky. Tento záver z vyššie uvedenej vety vôbec nevyplýva.

44. Pritom z podanej žaloby aj pre kasačný súd vyplýva, že sťažovateľ najmä spochybňoval záver žalovaného o existencii minimálne dvoch zariadení, ktoré mohli uchádzači predložiť vo svojich ponukách, a ktoré spĺňali všetky požiadavky verejného obstarávateľa. Tiež sťažovateľ polemizoval so záverom žalovaného, že v prípade vinotéky (pol. č. 30) v rámci opisu predmetu zákazky, kde sťažovateľ použil odkaz na existenciu konkrétneho výrobku - vinotéky, ešte existuje jeden výrobok s úplnou zhodou parametrov. Skutočnosť, že žalovaný k tejto otázke zaujal stanovisko prostredníctvom svojho vyjadrenia z 13.09.2017, je pre kasačný súd v súlade s § 454 S.s.p. irelevantná.

Podľa § 454 S.s.p. v citovanom znení na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

45. Ďalšou otázkou zásadného právneho významu, ku ktorej sa mal správny súd vyjadriť, je preskúmanie relevancie záverov žalovaného ohľadne vyriešenia vymedzenia kritérií, pri aplikácii ktorých by žalovaný akceptoval, že ide o ekvivalentné výrobky (viď bod č. 11), ktorá sa čiastočne dotýka aj aplikácie ustanovenia § 9 ods. 3 zák. č. 25/2006 Z.z. S touto situáciou ako aj so snahou žalovaného správnou úvahou ako aj právnou aplikáciou ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. sa správny súd vysporiadal tým, že mechanicky prevzal záverečné vyjadrenia (výsledok právnych úvah) žalovaného (viď bod č. 39 v spojení s body č. 44 a 45 napadnutého rozsudku).

46. Na tomto mieste kasačný súd s poukazom na svoju doterajšiu judikatúru (viď rozsudok sp.zn. 1Sžfk/97/2017 z 30. júla 2019) musí zdôrazniť, že iba mechanické opakovanie alebo preberanie skutkových zistení a s tým súvisiacich výkladových úvah správneho (v preskúmanej veci správneho) orgánu nie je naplnením požiadavky zákonodarcu na jasné, zrozumiteľné, možno presvedčivé, avšak preskúmateľné odôvodnenie.

47. Nie je úlohou kasačného súdu vyhľadať a opísať všetky nedostatky napadnutého rozsudku pri

aplikácii vyššie citovaného ust. § 139 S.s.p. Kasačný súd pri vyhodnotení opodstatnenosti dôvodu kasačnej sťažnosti podľa písmena f/ iba postupuje v zmysle hore uvedenej judikatúry ESĽP a posudzuje obsah odôvodnenia ponúknutého správny súdom sťažovateľovi so žalobnými námietkami (viď rozsudok sp.zn. 1Sžfk/97/2017 z 30. júla 2019). V preskúmvanej veci so zohľadnením vyše uvedených záverov kasačný súd dospel k názoru o dôvodnosti sťažovateľom uplatneným dôvodom kasačnej sťažnosti o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

48. Z vyššie uvedených sťažnostných bodov (viď bod č. 19) pre kasačný súd vyplýva, že sťažovateľ tiež poukazuje na nie nesprávne právne posúdenie niektorých ustanovení zák. č. 25/2006 Z.z. a ich aplikáciu žalovaným na vyslovené závery o nevyhovení námietkam sťažovateľa. Nakoľko však potvrdenie dôvodu kasačnej sťažnosti podľa písmena f/ pri zisteniach, ako sú vo veci samej vylučuje pre kasačný súd vykonať aj prieskum dôvodu kasačnej sťažnosti podľa písmena g), kasačný súd sa tomuto dôvodu venovať nebude. Naopak bude úlohou správneho súdu, aby v ďalšom konaní tieto vytýkané nedostatky zvažil.

VI.

49. Kasačný súd vzhľadom na sťažnostné námietky uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok neobsahuje všetky formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 ods. 2 S.s.p. Napadnutý rozsudok, hoci obsahuje opis priebehu administratívneho konania a zhrnutie preskúmvaného rozhodnutia, tak nevenuje dostatočnú pozornosť podstatnému zhrnutiu argumentov žalobcu (sťažovateľa). Tým trpí posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, ktoré je nedostatočné a nedosahuje presvedčivosti. Preto sa kasačný súd nemôže stotožniť so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, či námietky sťažovateľ proti vylúčeniu sú opodstatnené alebo nie.

50. Počas konania kasačný súd mu z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu únieového práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné súdny prieskum prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

51. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného kasačný súd s osvojením si argumentácie sťažovateľa postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 445 v spojení s § 452 ods. 1 a § 137 ods. 4 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

52. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

53. O nároku na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nerozhodol, nakoľko správny súd bude postupovať podľa § 467 ods. 3 S.s.p. Podľa § 467 ods. 3 S.s.p. platí, že ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).